

Sygn. akt VIII U 471/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący	sędzia Anna Capik-Pater
Protokolant	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2022 r. w Gliwicach

sprawy D. G., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołań D. G., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 19 stycznia 2021 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż odwołująca D. G. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 lutego 2020 roku;

2. zasądza od organu rentowego na rzecz odwołującej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) sędzia Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 471/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 stycznia 2021r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie przepisów ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że D. G. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 1 lutego 2020r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że: zgłoszenie D. G.
po obowiązującym terminie, zgłoszenie na krótko przed powstaniem niezdolności do pracy

(zgłoszenie od 1 lutego 2020r., niezdolność do pracy od 19 marca 2020r., w tym od 20 lipca 2020r. zasiłek macierzyński), brak materialnych dowodów świadczenia pracy przez ww., wykonywanie obowiązków D. G. przez M. K. (1) zatrudnioną jako zleceniobiorca z podstawą wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne 1000 zł, wskazany jako bezpośredni przełożony R. U. zgłoszony na koncie płatnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jako pracownik od 1 grudnia 2020r. (zgłoszenie przesłane 8 stycznia 2021r.), budzą uzasadnione wątpliwości, czy zgłoszenie D. G. do ubezpieczeń jako pracownika, w istocie miało na celu jedynie uzyskanie przez ubezpieczoną wysokich świadczeń z ubezpieczenia chorobowego. Stąd organ rentowy uznał, że umowa o pracę jest nieważna z mocy art.58§1 k.c. w związku z art.300 k.p.

Odwołanie od decyzji wniosła (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. domagając się jej zmiany przez uznanie, że D. G. podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 lutego 2020r. Na rozprawie w dniu 30 marca 2022r. odwołująca Spółka wniosła o zasądzenie od organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu odwołująca Spółka wskazała, że nie ma racji organ rentowy, że zatrudnienie D. G. miało charakter fikcyjny i miało na celu wyłącznie uzyskanie świadczeń należnych na czas ciąży i macierzyństwa.

Odwołanie od decyzji wniosła także D. G. domagając się jej zmiany przez stwierdzenie, że podlegała ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 lutego 2020r.

W uzasadnieniu odwołująca podniosła, że faktycznie wykonywała pracę na podstawie zawartej umowy o pracę we wskazanym w decyzji okresie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wniósł również o zasądzenie od odwołujących zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd połączył sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) wchodzi w skład Grupy (...), podobnie jak kilkanaście innych spółek np. P.,C. które świadczą usługi żywienia – cateringowe dla placówek służby zdrowia. Grupa (...) jest w tym sektorze liderem rynku krajowego. Jesienią 2020r. Grupa (...) została przekształcona w Grupę (...). Prezesem większości tych spółek jest R. M.. Spółki te mają wspólny D. C.którego dyrektorem jest Ł. M. – jest on odpowiedzialny za kwestie strategiczne, technologiczne, handlowe, marketingowe itp., następnie są: dyrektorzy oddziału (w tym R. U.), którzy odpowiedzialni są za kwestie nadzoru nad kierownikami regionalnymi; kierownicy regionalni – odpowiedzialni za nadzór nad kierownikami obiektu na określonym zmiennym obszarze geograficznym, utrzymywanie kontaktów z przedstawicielami placówek, rekrutowanie pracowników; kierownicy obiektu, którzy zarządzają poszczególnymi umowami na wykonywanie usług żywienia zazwyczaj oddelegowani do pracy bezpośrednio na terenie jednej lub dwóch placówek.

Odwołująca D. G. (ur. (...)) posiada wykształcenie wyższe w zakresie żywienia człowieka i nauk konsumenckich. W ww. Grupie (...) jest zatrudniona od 2015r., aczkolwiek dotychczas wykonywała pracę w różnych spółkach wchodzących w skład tej Grupy, na podstawie umowy o pracę, a także umów zlecenia.

W okresie od 1 kwietnia 2015r. do 31 stycznia 2020r. była zatrudniona w (...) Spółce Akcyjnej w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy (od 1 kwietnia 2015r. do 31 października 2017r. w (...) Sp. z o.o., od 1 listopada 2017r. do 31 lipca 2019r. w (...) Sp. z o.o., i od 1 sierpnia 2019r. w (...) Sp. z o.o. – pracownik przekazywany na podstawie art.23' k.p.) na stanowiskach: od 1 kwietnia 2015r. do 31 maja 2015r. – dietetyczki, od 1 czerwca 2015r. do 31 marca 2016r. – kierownika obiektu,

od 1 kwietnia 2016r. do 31 września 2017r. – asystenta kierownika obiektu, od 1 października 2017r. do 1 marca 2019r. – kierownika obiektu, od 1 kwietnia 2019r. do 31 stycznia 2020r. – kierownika regionalnego ds. nadzoru V.. Natomiast przed zawarciem spornej umowy o pracę D. G. była zatrudniona w odwołującej Spółce na podstawie umów zlecenia od 25 września do 31 października 2019r. i od 9 grudnia 2019r. do 31 stycznia 2020r. Na podstawie umowy zlecenia zawartej 9 grudnia 2019r. odwołująca miała ustalone wynagrodzenie w wysokości 9833,75 zł.

Odwołująca D. G. od początku zatrudnienia w Grupie (...) w 2015r. pracowała jako dietetyk i bezpośrednio podlegała kierownikowi obiektu. Następnie została awansowana na kierownika kuchni i podlegała bezpośrednio R. U.. Potem pełniła funkcję kierownika i w marcu 2019r., kiedy R. U. awansował na dyrektora oddziału, to D. G. została kierownikiem regionalnym.

W ramach Grupy (...), w skład której wchodzi kilkanaście spółek doszło do reorganizacji w 2019r. i była potrzeba aby odwołująca reprezentowała Grupę (...) z ramienia (...) – lidera. Nastąpiła wtedy masowa potrzeba zmian, aby koszty sprzedaży były ściśle związane z miejscem wytworzenia przychodów. Stąd odwołująca, podobnie jak i wiele innych pracowników, zmieniało umowę. Odwołująca wówczas podpisała w dniu 1 lutego 2020r. sporną umowę o pracę ze spółką (...). Z ramienia spółki umowa ta została podpisana przez R. U.. Umowa została zawarta na czas nieokreślony, na stanowisko kierownika regionalnego ds. nadzoru w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem 9 900 zł. Miejscem wykonywania pracy była W..

Według karty stanowiskowej do obowiązków odwołującej na stanowisku kierownika regionalnego ds. nadzoru cateringu należało m.in. nadzór bezpośredni nad Kierownikami (...), systematyczna kontrola obiektów, kontrola grafików i kart pracy, nadzór nad terminowym wypełnianiem przez Kierowników (...) zamówień, grafików i kart pracy, szkolenie pracowników pod kątem znajomości i umiejętności stosowania środków i sprzętu w ramach stosowanych technologii, wdrażanie nowych kontaktów, spotkania z przedstawicielami handlowymi.

Od zawarcia umowy o pracę ze spółką (...) odwołująca faktycznie wykonywała powyższe czynności i były to takie same czynności jak wcześniej,

tj. w szczególności pełniła nadzór nad pracą kierowników poszczególnych kuchni wchodzących w skład regionu, kontaktowała się z klientami, sprawowała nadzór nad prawidłową realizacją usługi, przygotowywała wstępne kalkulacje do postępowań przetargowych. Praca odwołującej nie była pracą stacjonarną, lecz pracą zadaniową. Odwołującej podlegali wszyscy kierownicy (...), tj.: A. P. (kierownik obiektu K. (...)Wojskowy Instytut Medyczny), I. A., E. O., P. B. (kierownik obiektu – kuchni (...) w O.). Przełożonym odwołującej był cały czas R. U. (R. U. również wykonywał pracę w różnych spółkach Grupy (...), R., J.-M.). Odwołująca wykonywała obowiązki na terenie placówek medycznych. Nie była ta praca ograniczona do działania jednej spółki, ale większej ich liczby: C., V., N. W dniu 13 lutego 2020r. D. G. w imieniu odwołującej spółki zawarła umowę ze Szpitalem (...) w W. na przygotowywanie posiłków wraz z dostawą do oddziałów szpitalnych.

Zawierając umowę o pracę ubezpieczona była w trzecim miesiącu ciąży i od 19 marca 2020r. przeszła na zwolnienie lekarskie i potem zasilek macierzyński, a następnie powróciła do pracy w połowie września 2021r. Przez czas nieobecności odwołującej w pracy jej obowiązki przejęła M. K. (2) i pomagał jej R. U.. Wynagrodzenie M. K. (2) wynosiło 4800 zł.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, dokumentów załączonych do odwołań i pisma procesowego z 4 czerwca 2021r., w tym wiadomości mailowe i umowy, zeznań świadków R. U., A. P., P. B., B. T., G. W., G. Ś., D. K., E. O., zeznań odwołującej D. G. i słuchanego za odwołującą Spółkę (...) (protokół elektroniczny z rozprawy z 30 marca 2022r. czas 00:07:09 – 03:18:24; z 8 czerwca 2022r. czas 00:01:12 – 00:15:13).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołujących, gdyż były one rzeczowe, logiczne, przekonujące, zgodne ze sobą, korespondujące ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją.

Sąd zważył, co następuje:

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. oraz D. G. zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2022r., poz.1009), zwanej ustawą, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

Po myśli art. 11 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12, zaś według art. 12 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Za pracownika natomiast – w myśl art. 8 ust 1 ustawy - uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem, że jeżeli pracownik spełnia kryteria określone dla osób współpracujących, o których mowa w ust. 11 - dla celów ubezpieczeń społecznych jest traktowany jako osoba współpracująca.

W orzecznictwie przyjmuje się, że pojęcia pracownik i zatrudnienie nie mogą być interpretowane na użytek ubezpieczeń społecznych inaczej niż interpretuje je akt prawny określający prawa i obowiązki pracowników i pracodawców - Kodeks pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30.05.2005r., sygn. akt III AUa 283/2005).

Według definicji zawartej w art. 22 Kodeksu pracy, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia czy odwołująca D. G. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. od 1 lutego 2020r.

Zdaniem Sądu przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie pozostawia wątpliwości, że odwołująca D. G. zawarła z odwołującą Spółką ważną umowę

o pracę i faktycznie wykonywała pracę będącą przedmiotem spornej umowy. Odwołująca została zatrudniona na stanowisku kierownika regionalnego i rzeczywiście pracę taką świadczyła w pełnym wymiarze czasu pracy. Wykonywała taką samą pracę co wcześniej, począwszy od 2019r. kiedy awansowała na to stanowisko. Potwierdzają to wiarygodne,

bo rzeczowe, logiczne, przekonujące, zgodne ze sobą zeznania odwołującej oraz wszystkich słuchanych w sprawie świadków, w tym współpracowników odwołującej, ale także innych osób nie powiązanych ze stronami: B. T., G. W., G. Ś., D. K.. Potwierdza to także przedłożona do sprawy dokumentacja mailowa, a także umowa z 13 lutego 2020r. zawarta przez odwołującą Spółkę ze Szpitalem, która została podpisana przez D. G.. Z materiału dowodowego wynika, że D. G. nie była nowo zatrudnioną osobą, lecz pracę w tej samej Grupie (...), w skład której wchodzi także odwołująca Spółka (...), świadczyła od 2015r. na podstawie umowy o pracę zawartej z inną spółką wchodzącą w skład Grupy (...), a także umów zlecenia zawartych m.in. z odwołującą Spółką, a poprzedzających zawartą sporną umowę o pracę. Odwołująca na przestrzeni tych lat kilkakrotnie awansowała co świadczy o tym, że jest cennym pracownikiem, niewątpliwie doświadczonym, posiadającym też ważne ze względu na specyfikę działalności Grupy (...) wykształcenie w zakresie żywienia człowieka. Nie bez znaczenia jest fakt, że odwołująca, podobnie jak i inni pracownicy często zmieniali umowy, na podstawie których świadczyli pracę, lecz zawsze w ramach tej samej Grupy (...), chociaż zmieniały się spółki, natomiast zawarcie przez odwołującą umowy o pracę było wynikiem reorganizacji przeprowadzonej w Grupie (...), przy czym stawka wynagrodzenia pozostawała zasadniczo taka sama, bowiem na podstawie poprzedzającej umowę o pracę, umowy zlecenia – odwołująca miała ustalone wynagrodzenie na poziomie 9833,75 zł. W tym miejscu należy

zwrócić uwagę, że bezzasadny okazał się zarzut organu rentowego dotyczący wynagrodzenia M. K. (2), która przejęła obowiązki odwołującej D. G. podczas jej nieobecności w pracy, bowiem przeprowadzone postępowanie wykazało, że wynagrodzenie to było wielokrotnie wyższe aniżeli wskazał organ rentowy. Sąd miał wreszcie na uwadze, że odwołująca po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego powróciła do pracy na poprzednie stanowisko pracy. Okoliczność, że odwołująca podczas zawarcia umowy o pracę była w ciąży nie stanowi przeszkody do objęcia jej ubezpieczeniem, gdy odwołująca rzeczywiście wykonywała pracę na podstawie spornej umowy pracę. Orzecznictwo w tym zakresie jest jednolite, że podjęcie pracy przez kobietę w ciąży nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem. Warunkiem jednakże takiego przyjęcia jest, aby praca określona umową była faktycznie wykonywana w warunkach zawartej umowy o pracę i z taką sytuacją mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie.

W konsekwencji Sąd uznał, że odwołująca D. G. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu, poczynając od 1 lutego 2020r.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r., poz.265).

(-) sędzia Anna Capik - Pater